

Et budskab om kirkens farver

I hundredvis af år har de hvidkalkede mure stået som ikonet på den danske folkekirke. Det vil formentligt fortsætte mindst ligeså mange år endnu – men bag murene er der ingen grund til ikke at tænke i fornyelse frem for tradition.

Hvis vi udelukkende fortsætter i de gamles fodspor, kommer vi aldrig foran. Kirken skal ikke alene overleve, men den skal også i nutidens Danmark være spændende at komme i almindelige søndage, til fester og de gange, hvor kirken skal danne rammen om et kært menneskes farvel. Det vil sige, at kirken skal være ramme for både glæde og sorg.

Man skal naturligvis ikke ændre bare for at ændre, men vi i Tørring Kirkes menighedsråd har alligevel besluttet os for at følge med tiden. Med bankende hjerter har vi derfor ændret både i farver og interiør.

Inde i kirken er der nu fjernet en bænkerække i sideskibet for i stedet at opstille cafeborde. Samtidig er alle de resterende bænke, der tidligere var ensfarvede og cremefarvede, blevet malet op i nye farver.

Særligt farverne spiller her en vigtig rolle. Præcis som ordet fra kirkens rum skal give stof til eftertanke, håber vi i menighedsrådet også, at farverne vil gøre det. For når kirkens budskab rummer varme og kærlighed, bør rummet understøtte samme budskab fra alter, døbefond og prædikestol – netop gennem farverne.

Derfor er bænkerne ikke cremefarvede mere. Tværtimod fortæller de farver, der er valgt til Tørring Kirke anno 2007, nu deres egen historie. En historie, som jeg som maleren bag gerne vil fortælle nærmere om.

Poul Henning Løwendahl
2007.

Et budskab fra bænken

Den røde farve er vinrød. Rød er et symbol fra den vestlige verden på lidenskab, kærlighed, ånd, ild og blod. Den valgte dybe, rene, vinrøde farve giver varme og eftertænksomhed og er fra Biblen et symbol på Kristi blod.

Netop den symbolske værdi er hovedårsagen til valget af netop denne røde farve. Men også sammenspillet med kirkens øvrige interiør har betydning.

I kalkmalerierne findes en lysere rød i kalkmalerierne. Denne nuance kan ikke overføres direkte til bænken, idet den vil fremstå som lyserød og frem for alt ikke tung nok til formålet som siddeplads.

Farven er også afstemt efter træets nuance i alterbilledet "Nådestolen", sådan at disse to kan arbejde sammen.

Også i forhold til orgelet er der tænkt over den røde farve. Det er min vurdering, at orgelet ikke skal males overalt, kun delvist. Nogle af pibekasserne skal fremstå i træets egen farve, hvorfor den røde er afstemt hertil.

Rød anvendes i kirken 2. juledag (Skt. Stefans Dag) og til Pinse (messehagler).

Rød er en primærfarve, hvis komplementærfarve er grøn.

Bænkens **grønne farve** ses også i lydhimlen over prædikestolen og på selve prædikestolen.

Grøn symboliserer vækst, forår (begyndelse), det spæde, optimisme, harmoni, balance, fornyelse, natur, fred og ro, trivsel og sidst, men ikke mindst: **Håb**.

Den anvendte grønne er sammen med den røde en forædling af nuancen i lydhimlen, ligesom den røde i kalkmalerierne er forædlet i gavlparket.

De to vil således gå "hånd-i-hånd" igennem kirkeåret, hvor deres symbolik er kærlighed og håb.

Grå er neutral, men også ord som forvandling og elegance bliver udtrykt som symbol på denne farve.

Når farven afpasses i nøjagtig samhørighed med omkringliggende farver, kan den grå farve være den **bærende** del af værket.

Grå kan afstemmes med forskellige tonepastaer, som giver slutnuancen varme eller det modsatte.

Grå vil altid indgå som en bærende kraft til andre farver.

Den valgte grå i ryg og bærende parti er afstemt efter de mørke streger i kalkmalerierne, hvor jeg er gået den modsatte vej og har lysnet denne nuance for at løfte bænkepartiet op mod hvælvingerne.

Den anvendte grå nuance er tonet med okker og signober rød for at give varme i kuløren samt at nærme sig de gule/røde partier i kalkmalerierne.

Guldbronzen adskiller de andre kulører i bænken. Guld symboliserer rigdom, magt, elegance og ægthed, men må aldrig fremstå for dominerende. Hvis den bruges som hovedfarve, kan den virke modsat af den oprindelige hensigt.

Derfor er der kun tale om stafferinger for at understøtte ægtheden i kirkens budskab.

Tallet 7

I hele kirkens historie, ikke bare i Tørring, men helt fra Kristi fødsel har tallet 7 været et nøgletal. Både i lignelser og i andre beretninger fra Biblen og fra kirkehistorien.

Begrebet syv kender vi bl.a. fra:

- " de syv gode år, og de syv dårlige år",
- " Gud skabte verden på 6 dage, den syvende holdt han hvile",
- "Fadervor" har syv bønner
- Kingo har digtet over de syv sætninger fra korset
- Syv tegn i Johannes Evangeliet
- Lysestager med syv arme.
- Et sted spørger man Jesus, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder? Svaret er: Syv gange syv gange syv.
- Her i Tørring kirke har vi et meget vigtigt kalkmaleri fra år 1532. Jomfru Maria med de syv sværd i brystet, der skal symboliserer de syv smerter, hun fik af sin søn Jesus.

Altså er der en symbolik ved tallet syv. Derfor er der også syv farver i bænken.

Generelt har det været min klare hensigt at koble kirkens farver (fra kalkmalerierne, hvor kulørerne er meget forskellige pga. alderen) og fra prædikestol, lydhimmel sammen med bænkerækkernes nye farver.

Farverne er afstemt efter andre kulører i rummet, alterbilledet af nådestolen i rå, ubehandlet eg, gulvklinkernes mange forskellige kulører.

Ligeledes er det hensigten at få det bibelske indtryk med syv kulører, der i nøje overensstemmelse med hinanden skal give et smukt, unikt, roligt og glædeligt indtryk til kirkegængerne.

Bænkens farver signalerer:

Grøn for: **håbet** i budskabet, der lyder fra alter, døbefond og prædikestol

Rød for: **kærligheden** i budskabet

Grå for: at **bære** budskabet

Guld for: **ægtheden i budskabet**

Ægte håb og **kærlighed** fra kirken til de mennesker, der hører budskabet derfra, uanset om det er til barnedåb, konfirmation, vielse, begravelse eller til søndagens gudstjeneste, understøttes af de grå nuancer til at **bære** budskaberne videre ud fra kirkerummet.

Farvernes kombination har dermed sin egen historie og en betydning, der harmonerer med Tørring kirke og i øvrigt med kirkehistorien helt fra begyndelsen og frem til denne dag.

Tørring Kirke i årstal

Tørring kirke er bygget af flere omgange.

Kirken er fra omkring år 1200.

Kalkmalerierne er fra 1532, malet af liljemesteren*

I 1625 kom prædikestolen til kirken

I 1636 blev både tårn og våbenhus bygget.

I 1912 blev Tørring Sogn udskilt fra Åle Sogn

I 1916 byggede man sideskibet og sakristi

I 1937 udskiftede man bænkene med de nuværende.

I 1965 blev kirken renoveret med nyt varmeanlæg

I 2007 gennemgik kirken en totalrenovering

Kalkmalerierne.

Over døren til våbenhuset ses Jesus, der underviser sine disciple. Peter står nærmest Jesus med nøgler og en bog, og på den anden side ses Paulus med sværdet i hånden.

Ved de tre biskopper (oprindeligt fire) ses i midten Skt. Dionysius.

Han blev gjort til biskop over Athen af Paulus, og senere blev han sendt til Paris af Skt. Clement for at kristne pariserne.

Pariserne tog dog ikke vel imod ham. De smed ham for de vilde dyr, der blot slikkede hans fødder. Det formidlede ikke pariserne. De smed ham på bålet, men heller ikke dette skadede ham. Så korsfæstede de ham, men han blev blot ved at prædike.

Til sidst huggede de hovedet af ham. Halshugningen foregik på Martyrernes Bjerg (det, der i dag nævnes som Montmartre). Efter halshugningen gik Dionysius blot hen og hentede sit hoved og prædikede videre. Derfor er det meget ofte, at man ser Dionysius afbilledet med hovedet under armen.

I dag er Skt. Dionysius franskmændenes skytshelgen.

Ved prædikestolen ses et billede af Jomfru Maria med de syv sværd i brystet.

Et sværd for hver af de smerter hun skal gennemleve som moder til hendes søn Jesus.

1. Første svær: Da Simeon siger til hende: Ja, også din egen sjæl skal et sværd gennemtrænge
2. Da Jesus underviser de skriftkloge i tempelet som 12-årig og var væk fra sine forældre i flere dage.
3. Da Jesus tages til fange
4. Da han lægges på et kors
5. Hans korsfæstelse
6. Da en romersk soldat stikker et sværd i siden på ham
7. Da Maria sidder med sin døde søn i armene.